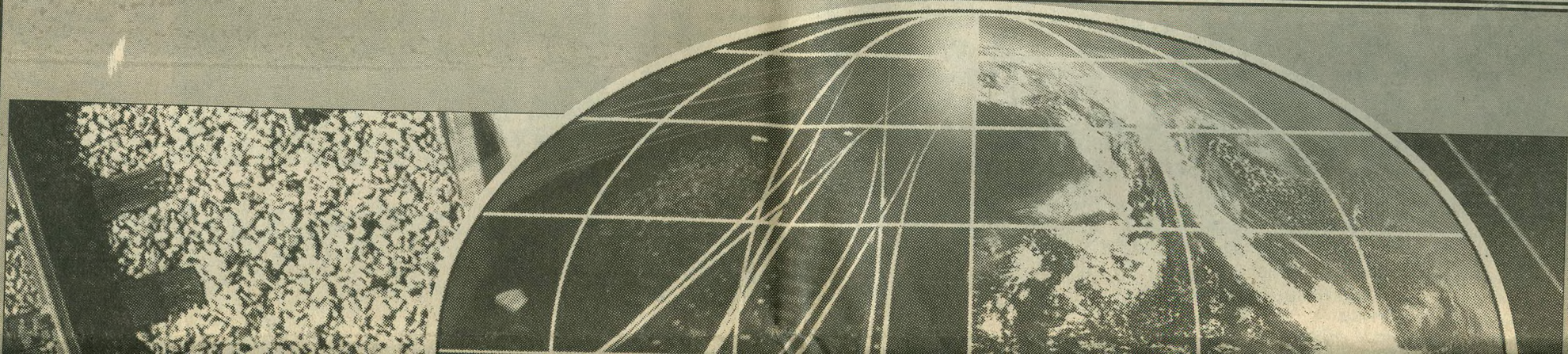
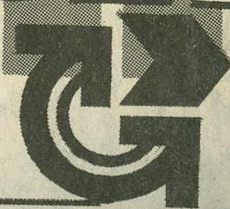

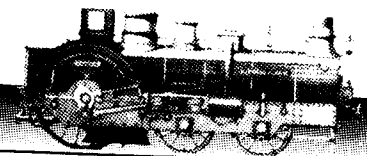
მეცნიერება

აპრილი
1998

№3 (9)

მეცნიერება

ქართველუბი

დიდი ქალაქის ერთ პატარა მოედანზე საბჭოთა კავშირი დღემდე რჩება. ეს გახლავთ საბრძანებო, ქალაქ ათენის ცენტრში მდებარე, წმინდა კონსტანტინეს ეკლესიის ირგვლივ მოყოლილ მოედანი „ომონია“, სადაც ყოფილ საბჭოთა კავშირის ყველა რესპუბლიკიდან ჩამოსულ ყოფილ „თანამომხმდებელ“ შეხვედრის.

სამჭოთა კავშირი ნამდვილად დაიკაშა. დს-მ ვერაფრით ვერ შე-
აქავს ეს ურთიერთგანმორებას
მონყურებული ყოფილი თანამეკა-
ვნირები, მაგრამ ერთადერთი
აღბათ, სადაც ამჟამად მოქმედებს
საბჭოთა კავშირი, ეს „ოპონიის“
მოედანია.

თქვენ წარმოიდგინეთ ამ მოედანზე ყველას საერთო ადგილი გაჩნია, თითქოს დაუყოლებელი არიან, მაგრამ ერთმანეთთან ძალიან ბევრი აკავშირებთ. მოკლედ, სამდღეო საძვრთა კავშირი, მცირე მასშტაბიან რესტავრირებული, ურთიერთდახმარება, ურთიერთკავშირები და ხშირად ურთიერთსახაზმდეგოდ მიმართული ინტრიგები (3).

ქართველები როგორც ყოველთვის, აქაც ყველასაგან გამოირჩევიან, თავისი ცხოვრების მანერით, ჩაცმულობით, შესახედაობით და გარემოზე ზეგავლენით.

განსაკუთრებით ცოცხალი და
შთაბეჭდავია კვირა დღე. ამ ერთი
დღით ცხოვრობენ საბერძნეთში სა-

მეშუად ჩამოსული ქალე-
ბი, მთელი კვირის დაძაბუ-
ლი მუშაობის შემდეგ, საო-
ცარი ურთიერთნახვის სე-
რეილი უჩნდებათ თითოე-
ულ მათგანს. ამ ერთ დღეს
იგვარებენ თითქმის ყველა
პრობლემას. ყველა ხერ-
ღების მოლოდინშია, მო-
კლედ, კიბრა დღეს „ომო-
ნიაზე“ ამბების კორიანტე-
ლი დაგება.

ნერილები, სურათები, ხელიდან ხელში გადადის. გულს იოხებენ, აზრებს უჩიარებენ ერთმანეთს ზოგასმინყვეტილი ქალენი. ქართველებს უერთმანეთოდ არ შეუძლიათ და ამ ერთმანეთის ნახვის სურვილით იტანენ ყველაფერს, როგორც ყოველთვის ევლების აქაც მართ და თორიშ ყველა უწევს მათ, ამ მტრებში მყოფ კაცებში, ყაბაღებად მესულ ქართველთა და ქართულ მრავალქამჩაურთავენ სოციალ.

ბერძნებიც ძალიან პატრიოტები და საკუთარ ერზე შეყვარებული ხალხია. ისინი ჩანდნენ ქართულ ხასიათს. ნაკლებად შემიძლია რომელიმე ერი ერთმანეთს შევადარო და იმდენი მსგავსება იყოს მათ შორის, როგორც ქართველებში და ბერძნებშია.

ქართველები ნამდვილად არა

ყანაში ცხოვრების მორფიალური, ან სატრფიალო საქართველოსთან შედარებით სხვას რა აქვს.

იმეათად მეტელები მომდიმარე
სახეებს „ომონიაზე“. ყველა ქართუ-
ლები ნოსტალიკა, სახლში დაბრუნ-
ების საოცარი სურვილი იგრძნო-
ბა, ან რა გაახარებს ადამიანს, რო-
მელსაც ყველა და ყველაფერი ენა-
ტრება. ბევრ ლამაზ ახალგაზრდას
მეზღუდები, რომელიც გამოეცემა ცუ-
დი ყოფის პირობებს, შემოაბს და
თავისი უანგარო მშრომით, მდგომა-
ნეობის მესამესუბიექტულად ოჯახს
ენბარება და თავისი ცირჩნეს, მა-
გრამ, უფრო მეტად შუა ხნის ქა-

ლებს შეხედვები „ომონიაზე“, რომელიმე ან ოჯახის მთელი სიმდიდრე საკუთარ თავზე იტვირთეს და ყველაფერს უძღვებინა ამ ტვირთის საზიდავ ყველაზე ძნელი მათთვის ოჯახთან განმარტება, წერილების კითხვის დროს მათ სახეებზე ყველაფერი ერთად იკითხება, მიხეირობა, მიხატვრა, სევდა და სხვა რული. ძალზე გვერ უზედურს შეხედვები „ომონიაზე“, რომელთა ბედი გულის გიგმირავეს, სულის გიგნებზე. ბევრი სატიკი-ვარი და პრობლემები დაუგროვდათ საწყლებს, რომლებიც თითქოს რაღაცნიმე ხნით ჩამოვიდნენ და წლების მანძილზე უხდებათ დარჩენა, რომ როგორმე საკმე მოვიგროვონ.

ბევრსაც საქართველოდან წახვლა მოუხდა და შეუძლებლის შეძლება, მაგრამ ქართველმა ქალმა თავისი ღირსება არაოსდეს არ უნდა შელახოს, ნშირად ცუდი პირობები და მდგომარეობა ბევრი ცუდის მქნელიცაა. მე მჯერა და ვხედავ, რომ უმრავლესობა მაინც კარგებია, რომლებიც ქართველ ქალს ღირსებას მატებს. მე მებაძყება აქ, საბერძნეთში ქართველობა, სადაც არ უნდა მოხვდეს ქართველი ქალი, არ შეიძლება იქ საკუთარი კვალი არ დატოვოს.

ვერ შეხვდები ქართველს, რომელსაც საქართველოში დაბრუნება არ უნდოდა, ქართველობა არ ემაყებოდა და მისი პრესტიჟის ასამაღლებლად არაფერს აკეთებდა. ყველა მათგანი იმედით ებო-

საბავშვო

ქართველი ქალის როლი საქართველოს ისტორიაში ქართველად იუჯახის გაძოლვაში, ყოველთვის უდიდესი იყო, სწორედ მისი დახმარებით ახერხებდა ქართველი, ლამაზი, უხვი და სტუმართმოყვარე იუჯახის შექმნას. ეს იყო ქართველი ქალის უნარი ცხოვრების სწორი წარმართვისა, მიუხედავად დიდი ხანურობა ქართველი ქალის მიმართ, ენარჩუნებს. საქართველოში მდგომარეობა ძალზე დაიძაბა ეკონომიკური სიღუფეჩირის გამო. ბევრს ცხოვრება გაურთულდა, ბევრიც სასონარკვეთილებაში ჩაჯარდა და

ვრობს, რომ დღეს თუ ხვალ საქართველოში მდგომარეობა შეიცვლება, ახლა კი ცოტათი მოაძლიერებენ ოჯახებს, დაეხმარებიან და მალე დაბრუნდებიან.

დღერტმა იმედი ნუ მოუშლოთ და საქართველოში დაბრუნების სურვილი ნუ გაუქვრთ ამ მშრომელ და განავალეთ ქართველ ქალებს, რომლებმაც საბერძნეთში უზრუნველი და უსაქმური ქალების ცხოვრებას უყურეს და მაინც ძრომა ურეკვნიათ და სამშობლოში დაბრუნება.

შორენა ზენგელია
საბერძნეთი